

Streda 27. apríla 2016

Text: 2 Kron 5, 2 – 14

²Potom Šalamún zhromaždil do Jeruzalema starších Izraela, všetkých kmeňových predákov, kniežatá rodín Izraelcov, aby vyniesli truhlu zmluvy Hospodinovej z mesta Dávidovho, čiže zo Siona. ³Tak sa zhromaždili ku kráľovi všetci Izraelci na sviatok, ktorý býva siedmy mesiac. ⁴Keď prišli všetci starší Izraela, levíti zdvihli truhlu ⁵a vyniesli ju. Svätostánok a všetko posvätné náčinie v stánku vyniesli levítski kňazi. ⁶Kráľ Šalamún a celý zbor Izraela, ktorý sa zišiel k nemu pred truhlou, obetovali toľko oviec a hovädzieho dobytku, že ho pre množstvo nebolo možné spočítať ani odhadnúť. ⁷Potom kňazi vniesli truhlu zmluvy Hospodinovej na jej miesto do najzadnejšej miestnosti chrámu, do veľ'svätyne, pod krídla cherubov. ⁸Cherubi mali rozťahnuté krídla nad miestom pre truhlu, takže zhora zastierali truhlu a jej žrde. ⁹Žrde tak vyčnievali, že ich konce boli viditeľné. Zostali tam až dodnes. ¹⁰V truhle nebolo nič okrem dvoch tabúl, ktoré dal Mojžiš na Chórebe, kde uzavrel Hospodin zmluvu s Izraelcami, keď ich vyviedol z Egypta. ¹¹Potom kňazi vyšli zo svätyne. Lebo všetci prítomní kňazi sa posvätili bez ohľadu na oddiely. ¹²Levítski speváci, všetci, čo prislúchali Ásáfovi, Hémánovi alebo Jedútúnovi, ich synovia a bratia, oblečení v byse, s cimbalmi, harfami a citarami stáli východne od oltára, a spolu s nimi stodvadsať kňazov trúbilo na trúbach. ¹³Medzi trubačmi a spevákmi bol súlad, takže zaznieval jeden hlas pri vzdávaní chvály a vďaky Hospodinovi. Keď zaznel zvuk trúb, cimbalov a iných hudobných nástrojov a chválospev Hospodinov, že je dobrý, lebo naveky trvá Jeho milosť, oblak naplnil dom Hospodinov, ¹⁴takže kňazi pre oblak nemohli nastúpiť do služby, lebo sláva Hospodinova naplnila Boží dom.

Piesne: ES č. 346, 365

Zamyslenie nad Božím slovom:

Niekedy sa mi zdá, že Starú zmluvu čítame veľmi povrchno a prechádzame ju príliš rýchlo. Je v nej skrytých množstvo príbehov, ktoré dodnes stoja za zamyslenie a porovnanie so súčasnosťou. Príkladom je dnešná stať Písma. Keď Šalamún dostaval chrám, usporiadal jeho – dnes by sme povedali – posviacku. Boli na nej všetci a všetko bolo náležite pripravené. Šalamún neorganizoval všetko sám, ale mal množstvo pomocníkov. Súčasníci na to iste dlho spomínali a pisári to zaznačili do posvätných kníh. Nebolo to len prenesenie truhly zmluvy Hospodinovej. Tento staroveký artefakt dodnes nedáva spávať mnohým historikom a archeológom. Zachoval sa i opis svätyne svätých, priebehu slávnostného obradu a – čo je možno najdôležitejšie – účasti aj konania ľudí a Božej reakcie na to všetko. Cimbal, harfa, citara, trúba a speváci boli pripravení. Spievali žalmy na chválu Hospodina, lebo je dobrý, lebo naveky trvá Jeho milosť. A vtedy oblak naplnil dom Hospodinov, sláva Hospodinova naplnila Boží príbytok. Bol to oblak, ktorý sprevádzal Izraelcov na ceste z Egypta – znak Božej prítomnosti. Keď si človek predstaví túto situáciu, to množstvo ľudí, slávnostnú atmosféru..., cíti jemné mrazenie na chrbte. Mnohí si možno položia otázku: Nerobil to Šalamún iba na svoju slávu? Nevyráтал všetko na efekt, aby mu za zorganizovanie patrilo uznanie, aby to potvrdilo jeho schopnosti a utvrdilo jeho pozíciu? Čo vlastne bolo predmetom oslavy? Nový chrám? Dve kamenné dosky skryté v schránke zo zlata? Odpoveď nám dáva samotný text: chválospev Hospodinovi, že je dobrý, že naveky trvá Jeho milosť. Toto všetko prebúdzalo v človeku vieru, nádej, lásku k Hospodinovi. No nie všetko: dve kamenné dosky s príkazmi, kričiacie kamene, ktoré mu nastavovali zrkadlo, aký je a aký by mal byť – to v ňom prebúdzalo strach pred Hospodinom. Ale nádej mu dávala práve dobrotivosť a zhovievavosť Božia, naveky trvajúca milosť, na ktorú odpovedal chválospevom a svojím životom. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Hospodine, chceme Ťa chváliť, ako to robili Izraelci pred mnohými vekmi, za Tvoju dobrotu a milosť. Uvedomujeme si, že vo svetle Tvojich príkazní sme v mnohom nedokonali. Ďakujeme Ti však, že si nám svoju milosť zjavil v príchode nášho Pána Ježiša Krista. Pre Jeho zásluhy sa nad nami zmiľovávaš a viera v Neho je nám zárukou, že nás prijmeš aj do večnosti. Nedaj nám, prosíme, zabúdať aj na túto časnosť, aby sme v nej žili ako Tvoji synovia a chválili Ťa v zhromaždení svätých (kresťanov). Amen.

Mgr. Silvia Gdovinová, námestná farárka na mieste kapláňky generálneho biskupa, Generálny biskupský úrad ECAV na Slovensku v Bratislave